

ostatním částem foyeru nijak znatelně neohraničené, a že místo toto nestalo se místností tím, že na něm stojí pult náležející divadlu, na němž dovolatelka vykládá a prodává zboží. Tvrdí-li dovolatelka, že předmětem smlouvy jest místnost foyeru kromě dvou výklenků a sklepa, že pronájem pultu (buffetu) neměl by sám o sobě pro ni významu bez spoluužívání foyeru, rozchází se tímto tvrzením s odvolacím zjištěním, neprovádí uplatněný důvod dovolací po zákonu, a, pokud jde o otázku právního posouzení, nevyvrací tímto vývodem správné, věci i zákonu vyhovující a s ustálenou judikaturou tohoto nejvyššího soudu se shodující odůvodnění napadeného rozsudku. Právem uvádí odvolací soud, jenž zjistil, že výklenky a sklep nebyly dovolatelce propachtovány, že buffet je skříní na jídelní náčiní, talíře a sklenice, kredenc, také stůl, kde je prodáváno občerstvení, ale že není »místností«. Nesejde na tom, že ani definice »místnosti« ani definice »buffetu« není obsažena v zákoně, vždyť jde o pojmy běžné obecnému životu. Ani na tom nesejde, že odvolací soud přiznává sklepu, že je místností, když bylo zjištěno, že se nestal předmětem pachtovní smlouvy, dlužno tedy jeho používání dovolatelkou pokládati za pouhou výprosu, při které podle § 974 obč. zák. půjčitel může půjčenou věc podle libosti žádati zpět. Za tohoto stavu nebylo zapotřebí obírat se dovolacím důvodem, týkajícím se výše náhrady škody.

Čís. 7443.

Odpírá-li svedená žena provdati se za svůdce, nemůže se na něm domáhati náhrady škody podle § 1328 obč. zák. Lhostejno, zda svedená odpírá provdati se důvodně či bezdůvodně, leč že by svůdce byl sám vědomě vyvolal její odpor ku sňatku, by se vyhnul splnění manželského slibu.

(Rozh. ze dne 22. října 1927, Rv I 332/27.)

Žaloba svedené ženy proti svůdci o zaplacení odškodnění 10.000 Kč byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Dovolání opírá se o dovolací důvod nesprávného posouzení právního a shledává je v tom, že nižší soudy neuznaly opodstatněnost nároku na náhradu škody proto, že žalovaný nemohl splnit slib manželský, poněvadž žalobkyně odepřela se za něho provdati, a odvolací soud nezkoumal, zda to odepřela důvodně. Při tom dovolatelka hájí názor, že jí náhrada přísluší, i když žalovaný ji chce za choť pojmouti, ale ona to odpírá důvodně. Dovolatelce však nelze přisvědčiti. Pro neplnění slibu manželského stanoví občanský zákoník dvojí náhradní povinnost, jednak v § 46 náhradu skutečné škody pro neodůvodněné zrušení zasnub vůbec, jednak v § 1328 na plnou náhradu škody, když po-

škozená byla svedena k souloži bezdůvodně nesplněným slibem manželství, tedy činem trestným podle § 506 tr. zák. Prvý důvod žalobkyně neuplatnila. Náhrada škody podle § 1328 obč. zák. však předpokládá, že svedení nastalo trestným činem, lstí, pohrůžkou nebo zneužitím poměru odvislosti. Tento důvod žalobkyně v dovolání již neuplatňuje a nenapadá odvolací rozsudek pro nesprávné právní posouzení v tomto směru, nýbrž hájí jen názor, že tu jest svedení trestným činem, i když žalovaný je ochoten vzít si ji za manželku, ale ona k tomu důvodně svoliti nechce. Nelze ovšem souhlasiti s názorem nižších soudů, že k zamítnutí žaloby stačí, že žalovaný byl trestním rozsudkem osvobozen od obžaloby pro přestupek podle § 506 tr. zák. Civilní soud není podle § 268 c. ř. s. vázán osvobozujícím rozsudkem. Proto nutno ve sporu samostatně uvažovati, zda v jednání žalovaného je trestný čin. Tu pak není o tom sporu, že žalobkyně odpírá se provdati za žalovaného. Mínil-li, že žalovaný je přes to povinen k náhradě škody podle § 1328 obč. zák., přehlíží, že zákon pokládá svedení k souloži za čin nedovolený jen, je-li činem trestným. K trestnosti svedení se podle § 506 tr. zák. vyžaduje, by slib manželství nebyl splněn bezdůvodně. Odpírá-li však sama svedená žalobkyně provdati se za žalovaného, schází požadavek bezdůvodnosti nesplnění slibu manželského, ježto žalovaný slib bez svolení žalobkyně k sňatku splniti nemůže. Odpírá-li žalobkyně důvodně či bezdůvodně, na věci ničeho nemění. Názor dovolatelky, že žalovaný je povinen k náhradě, protože zmařil sňatek tím, že na ni podal trestní oznámení pro krádeže a že by se mohl každý tím, že svedeně ženě způsobil bezpráví, vyhnouti náhradě pro svedení, byl by jen tehdy správný, kdyby žalovaný sám její odpor vědomě vyvolal, by se splnění vyhnul, tedy pokud by v jeho chování bylo lze shledati zpronevěru na slibu manželství, bezdůvodně jeho nesplnění. Něco takového však žalobkyně o žalovaném ani netvrdila a ze spisů to rovněž nevychází.

Čís. 7444.

Obecní zaměstnanci.

Usneslo-li se obecní zastupitelstvo, že se obecním zaměstnancům uznávají a přiznávají služební požitky, práva a nároky, jaké mají státní zaměstnanci stejné nebo rovnocenné kategorie, a že přerazení obecních zaměstnanců má se provést podle zákona o propočítání služební doby státním zaměstnancům (zákon ze dne 9. dubna 1920, čís. 222 sb. z. a n.), mají obecní zaměstnanci též nárok na výhody plynoucí z vládního nařízení ze dne 30. května 1922, čís. 165 sb. z. a n. o započítání válečné služby vojenské.

(Rozh. ze dne 22. října 1927, Rv I 396/27.)

Obecní zaměstnanec domáhal se proti obci L. v Čechách zjištění, že mu přísluší právo na započtení vojenské služby válečné v trvání 3 let 7 měsíců a 13 dnů do celkové služební doby započítatelné pro postup